

Hensyn til Tilsynet med Politiets Virksomhed under Efterforskningen gør Adskillelse mellem Forholdet udenfor og i København, ændret saaledes, at det altid er Overanklageren, der fører Tilsyn med Politiets Efterforskning af Forbrydelser, og det siges saa derom, at han kan som Følge heraf kun begære Oplysninger af og stille Forlangender til vedkommende Politimester og, naar særegne Omstændigheder maatte opfordre dertil, selv handle i dennes Sted, men Politimesteren skal da uopholdelig underrettes om de trufne Dispositioner. De øvrige Bestemmelser: om Overanklagerens Ret til at give Politiet almindelige Forskrifter m. m., er udeladte. — De Ændringer, der er foretagne i Loven om Udgifterne i Strafferetsplejen, er kun saadanne, som nødvendiggøres ved den skete Ophævelse af Særstillingen for Københavns Politi. — Sluttelig bestemmes, at Forslag til Revision af Loven skal forelægges Rigsdagen inden 31. December 1921.

De af Regeringen fremsatte Lovforslag: om Politiets Ordning og om Statspolitiet (se næste Sag), hviler paa en Betænkning, afgiven af en ved kongl. Ordre af 23. Oktober 1916 nedsat Kommission, til hvis Lovudkast Regeringens Lovforslag, med nogle enkelte, mindre væsentlige Afvigelser, holdt sig.

I den af Folketingets Udvalg angaaende disse Lovforslag afgivne Betænkning anføres, at der i Udvalget har været Stemning for at opgive Sondringen mellem Statspolitiet og det kommunale Politi, saaledes at der kunde findes en Ordning af Politiet som Enhed, og særlig da som Statspoliti, og at der fra Socialdemokraterne i Udvalget var fremkommet et Ændringsforslag, hvorefter Enhedsordning ved Statspolitiet tilsigtes. Samtlige øvrige Medlemmer af Udvalget mente imidlertid, at Tidens Knaphed, indtil Retsreformen om nogle Maaneder træder i Kraft, ikke tillader at indføre en saa gennemgribende Forandring, som Afskaffelse af det kommunale Politi vilde være. Socialdemokraternes Ændringsforslag toges tilbage. Derimod vedtoges et af de øvrige Medlemmer stillet Ændringsforslag om i begge Lovforslag at indsætte ovennævnte Revisionsbestemmelse. (Ved en paa almindelig Maade foretagen Afstemning blev der kun afgivet 55 St. for Forslaget og ingen imod; ved den derpaa foretagne Afstemning ved Navneopraab vedtoges det med 83 St., idet samtlige tilstedeværende Medlemmer stemte for det undtagen Lillelund, der svarede: Nej).